

سوچ اڈاری

پک ویہہ دے مسالے پٹھ بہہ کے
 سوچ کچ دی اڈاری بھر سکدی اے
 ہاں سچ کجے ای کدھرے رُل سکدی اے
 یاں باہر ڈھوڑ اڈاندی بوکھر دیاں تیلوں
 وچ ای نپی جاندی اے
 ذری ہور تیلکے تاں کینٹین دے برآمدے وچ
 دہیں بھلیاں تے تئی جالی وچ ای اٹک جاندی اے
 جتھے کوئی ٹانویں ٹانویں کھسی آ کے دہیں دا سواد لے رہی اے
 یاں گچھ ہور میرے دل
 جتھے پانی دی ٹوٹی ٹبرکا ٹبرکا چو رہی ہے
 تے کوئی پکھنوا گلے تیکے دی آس تے اوتھے ای بہہ رہیا اے
 بے کرک جیہا ہاسا ہس کے پرتی اے اوتھے ای
 جتھے پک کھڈاوی بالڑی
 تھلے پک ویشال فوجی لان وچ
 بھٹھا رہی اے
 آپنے توں ذرا نکلے جاتک نوں
 تے وت وگ پوندی اے

نک نوں پونجھدی ہوئی
نکی جیہی پئی نال

◆◆◆

پنچام
www.punham.com

”نچ ۱ ہونڈ یوں“

”نچ ہونڈ یوں“

کسے آ کھیا

نچ ول ٹر پئی

سو کھانہ ہئی

نچ ڈٹھم

گگھم گھام

نچ دے اوہلے

نچ دی ساہم

نچ دا ہوما

نچ دی چرچا

عام دھام

وت سکھینم

نچ ہوون

پانی ہوون

1-نچ: کدی نہیں، اُکا ای نہیں، ذاتی، گھر وکا، اپنا، آ-پا-نچ ہوون: نہ جمن، پیدا نہ ہوون-

پانی بھریا منگر ہوون
چنانہہ ہوون
چنانہہ دی کدھی ہوون
ٹلہہ ہوون
ٹلے دا جوگی ہوون
پر ہول ہوون
پر ہول دی سِک ہوون
سختی سرور ہوون
سختی سرور دا سنگ ہوون

◆◆◆

پک نظم

”کھینچل تاں ہو سی
 پک درخاست لکھوینی اے باجی
 چو ہڑی دی سامی اے
 انگریزی سکول وچ،
 گل اجیہی جوڑیا جے
 کیجہ پھڑتجے اگلیاں دا
 دسیا جے،
 بالاں دے ڈھڈ پیندی کھوہ
 ماواں توں جھلانی اوکھی
 تتی داء وچ سڑنی آں
 اوہناں کیتے،
 پر اوہلا رکھنا پوسی
 اوہلا رکھیا جے
 جوں
 بندہ میرا پیراں بھار کھلو نہیں سکدا
 پلس دا چنچیا،
 بناو و کائی بات اچرج

میںوں سُوڈھدے وتن
مُل تے پینا تہاڈے لکھن دا
اسیں کیہ، ساڈی ہستی کیہ
دوگر انہیاں ٹکر
تسلا کرایا جے میرے دلوں
کم کریساں حدوں ودھ
کائی گھاٹا کائی تھوڑ

نہ ہوتی محنت دی

سارے کم مُکا چلی آں
گند ہونجھ کے پوچی لا چلی آں
آکھوتاں آٹا وی گنھی جاواں باجی؟“

مینڈی پلی

مینڈی پلی

جُون وٹانندی جا پدی اے

بُوہے دی جالی تے چڑھدی کائی باندری

تے ٹاہنی تے بیٹھی کائی پکھو گدی اے

چیویں رُکھاں توں گیان پئی لیندی ہووے

پَل تے چھن دا

کسلے شیرنی دا رُوپ کرے دھارن

کسلے ہمڑدی بالڑی اوس وچوں پئی دے

کدھیں وی اوہنوں راہ دیندیاں نہیں

خورے انبرنال میل کراندیاں نہیں

ہک پلاکی مار میرے موڈھے آ بہندی اے

پُورتی پُورتی دا سُر مہ پا کے

میرے سرہانے دی ٹگر پھڑ کے

رکے رکے سوں جانندی اے

پرسون توں پہلاں آ پئی اکھیں

میرے نال وٹالیندی اے

◆◆◆

اُتھل دا سرنا نواں

گھال، گھول اے

گھول ساول اے

ساول نوں تروکا اے

سُرت دا

سُرت آپ تھجھ اے

اکھیں دی لوئَن

چندن رُکھڑا

خشبوتی ونددا

◆◆◆

پکھی سارے
بس پک اڈاری مریندن
تے بدل دی پک نال جُو ویندن
وشالتا دی چس ماندن
چترے مترے اسمان نول
کول چھوہاں نال ٹوہندن
وت ہکری مکری ہو کے لگے ویندن

اسیں
بھونیں دے مزاور
دور دُراڈے
بیٹھے،
بس تکلدے جائیے
گُراویئے
بس اک اڈاری ایہو جیہی
بس پک اڈاری

چیتا و نی

جُلونی ٹور

کاڈھے دی

”دھون چکھے ہونا اے“

پیا سُر الاوندا

کاہلی پئی آں

اودھی نکلی نکلی ٹورتوں

ہسیا اے

وت کوڑیتا اے

میری نمائی ٹور

ہے سار نہار

جیون تت دی

بھار نہیں کوئی دھرتی تے

سرل سواہری،

خودی خور بندے نوں

ایہہ چیتا و نی

جس دی وجوگی چال

دھرت سینے تے سول اے
سرتوں پیر تائیں گُوڑ اے

پنچام
www.puncham.com

پک سوانی دی دُوئی نال بات

”اسمان تے بے ملومی جیہی لکھت پاندیاں

میں تاں اُدے جانا ہائی

تے ایویں ای بدل بن

کسے لاہم وس پونا ہائی

کول جیہی چھوہ ہو کے

کسے جاتک دے مستک تے

لشک بن کے

میں تاں دُھپ دی ٹلڑی بن وینا ہائی

جیہڑی اوس جھنگی وچ لٹھ جاندی

جتھے مور بولیندا اے

یاں اوس کال کوٹڑی وچ

جتھے کوئی آس وی نہیں جاسکدی

میں تاں اوہ واج بن وینا ہائی

جیہڑی دُھر گھوہ اندر

پورن تائیں اپڑ جاندی

پر وس پچبجا بے وس وچ

وکاؤ وست بنائی

وہیہار دی کچھی ہائی“
”ہو چیتن بھالیئے
توں نہیں سیدھ گنوائی
توں ددھ سمندر رڑکیا
توں عشق چئی پائی
توں کال دا رُپ سرُپ بنیوں
کاوڑھکتی پائی
توں آپ ای پرَم دی کاڈھ ہیں
توں پرَم دی پرت اے پائی“

◆◆◆

نظم چڑی دی

اک نظم اے
 نظم وچ چڑی اے
 چڑی پھاتھی اے اک کمرے وچ
 کمرہ ہنیرا اے
 کسے پاہر سچھ دی لوء
 برؤنہاں لگھدی
 لکیر جیہی پاندی
 روشندانوں پار ہو ویندی اے
 روز چڑی نوں پریدی اے
 ”پہڑت! اٹھ، جاگ تے سہی!
 ایہہ کُسکتی کیوں
 پک ٹُپھی، پک غوطہ ہو رہی
 ٹھڈی واء دی بلیل وی تے
 کدھروں لگی آندی اے
 ازما وکھ ایہہ تروڑ منتر“
 اخیرلی اڈاری دی نیت
 اڈک چڑی نوں

بے اوڑک، بے اُنت کُھل وِچ سُٹ دیندی اے

ہُن جو کھم اگلا

پندھ مگپیہر

ترنگ ای ہُن تران اے

سچ صُراجی

ایہہ چڑی

نظم دی چڑی

ڈڑیاں وِچ آن لَتھی اے

◆◆◆

پُرانیاں نظماں بارے ہک وچار

بعضے نظماں پُرانیاں ہو جانِ دیاں نہیں
 (جیویں اسیں بڑے نویں رہنے آں)
 بندہ کدھرے اگے نکل جاندا اے
 نظماں کسے نکلے ای پیاں رہ جانِ دیاں نہیں
 دس جان تے کیہ کرئیے؟
 تھکڑیاں ہار دھو کے سکنے پا دیئے؟
 سگڑ و بسن یاں ہور لمیریاں ہو و بسن
 دُھے سوٹر وانگ
 بانہہ لمی تے لمکيا گما
 وت کٹ وڈھ ہوسی؟
 مڑ کیہ کرئیے؟
 بال پئے دا انگ سمجھ ہک نال لایئے
 یاں چھوڑ پھوڑ کے نہرے سٹیئے
 ایہناں نوں اتلی منزل دی کھسکی اٹ جائیئے
 وِراں، کھپیاں نوں پورئیے
 پر کیوں نہ ایس توں پہلاں
 ایہناں نوں

آپنے وجود دی پوڑی جائیے
کسے گئے پل دی حاضر نشانی مانیے

◆◆◆

پنچام
www.puncham.com

نظم

چُپ دی تندیر بجھی اے
 ہک دل توں دُوئے تائیں
 بندے نے اخبار پھڑی اے
 اخبار دے ورقے وت وت تھلے
 ملوک سوانی نلے نلے پیر پٹیندی
 باری کول آن کھلی اے
 خورے کہینوں بھالدی اے
 تھکویں جھاتی ایدھر ماردی اے
 مُر سوچدی اے
 چٹی آندا اے چغلیاں خبراں
 گھوہ وچوں چھیاں پھرن دا ڈاڈھا شوق سو
 بندہ گواچیا اے کدھرے
 وت دل وچ آہا اے
 مُر پرسانگ تے چڑھی کھلوتی اے
 سوچدی ہوسی
 گنڈی کتھے پاواں
 کیہڑے بئیرے توں کاں اڈاواں

پک ٹیہنا آ وڑیا
چُپ دی گھیا وِج
ٹیہنے چکھے جانِداں
دوواں دیاں نظراں آ رلیاں
سمدی اے چاننی
کِنیاں ای اکتھیاں نوں کتھہ کری جانِدی

◆◆◆

پنچام
www.punham.com